

De 6-jarige Dani Siemens vindt gitaarmuziek niet altijd even prettig om te horen, maar blijkt wel een waar talent op de tamboerijn. Samen met de andere patiënten van het Beatrix Kinderziekenhuis was hij vandaag aanwezig bij de onthulling van een liedjesmachine. FOTO CORNÉ SPARIDAENS

Geen patiënt maar popster

Je eigen liedje maken terwijl je in het ziekenhuis ligt. Stichting de Liedjesfabriek onthulde gistermiddag een verrassing voor de kinderen in het UMCG.

PATRICIA KOLTHOF

De patiënten van het Beatrix Kinderziekenhuis zitten in de grote hal te smullen van kipnuggets en broodjes met mini-frikandellen. In het midden staat een mysterieus rechthoekig krat, bedekt met een kleedje. Dirk Mesman (30), Leon Winters (53) en Simon Hoex (23) van Stichting de Liedjesfabriek komen met iets heel speciaals: de Liedjesmachine.

De Liedjesfabriek uit Nijmegen

komt een keer per maand in het UMCG, om met een patiënt een liedje te schrijven, op te nemen en een clip te maken. Net als een popster. De liedjes gaan over huisdieren, hobby's of andere dingen die in hun hoofd opkomen. Maar deze dag komen de liedjesfabrikanten alleen met de Liedjesmachine.

Patiëntjes Dani Siemens (6) en Jurre Boer (5) mogen het kleed van de mysterieuze doos trekken. De muzikanten spelen een spannend muziekje. „Ta-da!”, roept Mirjam van Gent, hoofd pedagogische zorg in het UMCG. De kinderen applaudisseren, maar Dani haalt zijn schouders op. Hij vindt het niet bijzonder.

Dat is niet zo gek. De liedjesmachine lijkt gewoon een computer met een heleboel knopjes. Maar als alle lampjes aan gaan en de microfoons worden aangesloten is het op-

‘Ik ben blij dat hij weer lacht, dat deed hij vanochtend niet’

eens veel interessanter. De machine is een draagbare muziekstudio. „Veel beter”, vindt Mesman. „Anders komen we met een gewone rolkoffer en zwarte kabels.”

De drie mannen zingen een paar liedjes voor de kinderen. *Berend Botje* wordt uit volle borst meegezongen en geklapt. „Jullie moeten het sneller zingen”, zegt Dani. Het liedje moet vier keer opnieuw: langzaam, snel, met een hoge piepstem en heel zachtjes.

De Liedjesfabriek wil kinderen even laten vergeten dat ze ziek zijn.

„Het jongste kind waar we een lied mee maakten was drie”, zegt Winters. Kinderen die niet kunnen lezen en schrijven vinden het moeilijk om liedjes te leren. Maar daar hebben ze wat op gevonden. „Wij zingen het voor, zij zingen het na en dan knippen we onze stem eruit.”

Het idee voor de stichting, opgericht door Winters en Patrick Spierts, ontstond achterop een bier-viltje. Vijf jaar later bestaat hun team uit vijftwintig mensen en hebben ze contact met meerdere ziekenhuizen en Villa Pardoes (waar ernstig zieke kinderen een weekje op vakantie kunnen).

De moeder van Dani kijkt trots toe hoe hij met een tamboerijn speelt. „Ik ben blij dat hij weer lacht. Dat heeft hij vandaag nog niet gedaan”, zegt ze. Precies op de maat slaat hij op de tamboerijn. „Ik denk dat hij maar op muziekles moet.”